

skoraj neuporabna, saj ne daje točnih naslovov in povrhu vsega je še zelo nepregledna. Tudi so sicer objave v Slovanu in separatni odtisi danes že težko dosegljivi.

Pri odkritju celotnega seznama se je pojavil problem, ali nadaljevati žigonovo objavo in jo končati po smernicah, začrtanih l. 1916 — ali pa začeti na novo in sestaviti katalog Čopove knjižnice z bibliografsko točnimi naslovi in s smiselno sistematično klasifikacijo? Ker bi bila objava po prvem principu sicer na prvi pogled ugodnejša, a za raziskovalca manj uporabna, sem se odločil za drugi — zamudnejši način, ki pa bo imel to prednost, da bo zanesljiv, pregleden in da bo delo (po bibliografski in bibliotekarski plati) enkrat za vselej opravljeno. Da pa se ne bo zabrisala prvotna razvrstitev, bo imelo delo več registrov in konkordanc.

Čopova knjižnica je danes znana v celoti. Daje nam vpogled v zakladnico duhov, iz katere ni črpal zgolj Cop sam, temveč tudi France Prešeren.

Dušan Ludvik

P. S. Zapuščinski akt ni bil zaključen. Šele kasneje sem našel manjkajoča 2 lista; ima torej 119 oštevilčenih listov. Podatki na njih so tile: Sodišče sprejema na znanje Copov premoženjski izkaz in sporoča (30. IV.), da je zapuščinski akt zaključen. Sporoča to Prešernu in generalnemu uradu za takse, da so spregledali od kazni 6 fl samo 4 fl, da mora torej Prešeren plačati 2 fl kazni.

SPET NOVO PREŠERNOVO POSVETILO

V nepopolnem izvodu Krsta pri Savici iz 1856 (na koncu mu manjkata dva lista), ki je last dr. Stanka Aljančiča, se bere na drugi strani naslovnega lista tole lastnoročno Prešernovo posvetilo:

Donum auctoris
für den Herrn Dr. Joseph
Piller k. k. Notär und
Senior der Hof und Gerichts-
advokaten in Strain.

Dr. Prešérin

Sedanji lastnik je dobil izvod Krsta z zgornjim posvetilom v Mariboru 1936. leta od vdove po višjem geometru Antonu Gvajcu. Fotografijo posvetila najdeš v Narodni in univerzitetni knjižnici (Ms 874).

Nekdanji lastnik, dr. Jožef Piller, ki ga Prešeren imenuje c. kr. notarja in seniorja dvornih in sodnih odvetnikov na Kranjskem, se je rodil ok. 1758 menda v Ljubljani. Za doktorja prava ja promoviral 4. septembra 1782 v Innsbrucku, a stallum advocandi je dobil 7. julija 1785. Drugi podatki o njegovem življenju so precej pičli. Pomembno je zlasti sporočilo, da je igral pri prvi predstavi Linhartove Zupanove Micke 28. decembra 1789; takrat je nastopila tudi njegova poznejša žena Frančiška Garzarolijeva. Najbrž je bil tudi član francoske framasonske lože, vsaj osumljen je bil zaradi tega. Od leta 1824 do 1827 je pri njem prakticiral poznejši Prešernov predstojnik dr. Baumgarten.

Odkar se je Prešeren odločil za odvetniški poklic, t. j. od 1828 dalje, je bil Piller res senior kranjskih odvetnikov, ker so drugi v tem poklicu, n. pr. Repeschitz, Lußner, Stermole, dosegli advokaturo za njim. Ob Prešernovem posvetilu mu je bilo 78 let. Zaradi starosti pa ni veljal za posebnega odvetnika. Umril je 19. oktobra 1836.

Kaj je napotilo Prešerna, da je Jožefu Pillerju poklonil svoj Krst — o tem lahko samo ugibamo. Utegnil je to storiti zaradi upoštevanja Pillerjeve prerodne miselnosti, morda zaradi stanovske povezanosti ali češćih osebnih stikov, najverjetneje pa bo, da je hotel počastiti, kakor je sam poudaril v posvetilu, starostu kranjskih odvetnikov.

Za podatke glej: Kidrič, Dobrovský 200; isti, RDHV III, 55, 56; isti, Slovan XII (1914), 12, 58; Radics LZ 1893, 86.

M. Rupel